

מ"י 12295/02/17 - גלעד אדלר נגד יחידת תביעות להב 433

בית משפט השלום בחיפה

מ"י 12295-02-17 יחידת תביעות להב 433 נ' אדלר
תיק חיצוני: 149764/2016

מספר בקשה: 8

בפני	כבוד השופט זיו אריאלי
מבקש	גלעד אדלר
נגד	יחידת תביעות להב 433
משיבה	

החלטה

בפני בקשה להחזרת תפוס.

רקע וטענות הצדדים:

נגד המבקש מתנהלת חקירה, במסגרתה מיוחסים למבקש חשדות בדבר לקיחת שוחד, מרמה והפרת אמונים, גניבה בידי עובד ציבור וכן עבירות לפי סעיף 220 לפקודת מס הכנסה. המדובר בפרשיה הנחקרת על ידי המשיבה מזה מספר חודשים, עוד בטרם הפכה החקירה לגלויה. המבקש נעצר ביום 6.2.17, מעצרו הוארך מעת לעת, והוא שוחרר בתנאים מגבילים ביום 12.2.17.

עם מעצרו נתפסו מאת המבקש טלפון נייד וכן שעון יד מסוג "רולקס" [להלן: התפוסים].

המבקש פנה למשיבה בבקשה כי התפוסים יוחזרו לידי, נענה בשלילה, ומכאן הבקשה, אשר הוגשה ביום 9.3.17.

ביחס לטלפון הנייד טוען המבקש, כי מדובר במכשיר טלפון המשמש אותו הן לצרכי עבודתו והן לצרכיו האישיים. נטען, כי הטלפון נתפס מידי לשם הצגת חומרים שהופקו ממנו, כראיה במשפטו (ובמשפטם של מעורבים אחרים בפרשה). בפרק הזמן שחלף מאז מעצרו של המבקש, היה באפשרות המשיבה להפיק מהתפוס את הראיות המבוקשות, ולפיכך לא קיים בשלב זה צורך להמשיך ולהחזיק בטלפון הנייד ברשות המשיבה. המבקש הבהיר בבקשתו, כי נתונה הסכמתו לכך שלא תועלה על ידו כל טענה בדבר "כלל הראיה הטובה ביותר" ביחס לראיות אשר יופקו ממכשיר הטלפון, היה ויוגש נגדו בעתיד כתב אישום.

אשר לשעון היד, טוען המבקש כי הוא נרכש על ידו בחודש ינואר 2017. במהלך חקירותיו במשטרה נשאל המבקש לגבי נסיבות רכישת השעון, והוא מסר לחוקריו את מועד הרכישה, החנות בה נרכש ואף הציג מסמכים לאימות טענותיו (המצויות בתיק החקירה). בנסיבות אלו, וככל שטענת המשיבה היא כי השעון נחזף לה לצרכים ראייתיים, הרי שלא קמה עילה להמשך התפיסה. ניתן להסתפק בצילום של השעון (או במסמכים המלמדים על רכישתו, שאינה כאמור במחלוקת). לחילופין נטען כי ניתן להבטיח את תכלית התפיסה באופן שלא יפגע בזכות הקניין של המבקש בשעון.

המשיבה מתנגדת לבקשה להחזרת התפוסים. נטען כי החקירה טרם הסתיימה, ומתוכננות חקירות של אנשים נוספים, לרבות חקירות חוזרות של המבקש.

בנוגע למכשיר הטלפון נטען, כי הוא עדיין מצוי בהליך של מיצוי ובדיקה על ידי היחידה החוקרת. המבקש טרם נחקר באשר למלוא חומרי החקירה שהופקו ממכשיר הטלפון, ואף חקירות אחרים בהקשר זה טרם הסתיימו. החזרת הטלפון, כך נטען, עלולה להביא לשיבוש החקירה אשר טרם הסתיימה. עוד נטען כי לא ניתן להסתפק בהצהרת המבקש לעניין "כלל הראיה הטובה ביותר", שכן הצהרה זו אינה מחייבת גורמים אחרים המעורבים בתיק, אשר ייתכן כי לחומרי החקירה שהופקו ויופקו מהטלפון - תהיה השלכה גם בעניינם.

לעניין שעון היד נטען, כי על פי החשד - המבקש רכש שעוני יוקרה בשתי הזדמנויות שונות, בסכומים של עשרות אלפי ₪ כל אחד, וכי המקור למימון רכישת השעונים הוא בכספי שוחד. המבקש עצמו נחקר, אך הפרשה טרם הסתיימה, והמבקש עצמו לא פירט את המקורות לרכישת השעונים. החשד כי מדובר ברכוש שהושג בעבירה - לא הוסר, ולפיכך עדיין קיימת עילה להמשך החזקת השעון כמוצג. בדיון בפני הבהירה נציגת המשיבה, כי ממצאי החקירה לעת הזו אינם מלמדים על כך שהשעון נרכש בכספי עבירה. עם זאת, עדיין יש צורך בביצוע פעולות חקירה להשלמת הבדיקה בעניין [החשד הטעון בדיקה פורט על ידי ב"כ המשיבה בכתב, במסמך שהוגש וסומן במ/2; פעולות החקירה המתוכננות לביצוע, לשם אישוש החשד או הפרכתו - פורטו במסמך במ/1, ע' 3 סעיף 3]. פעולות אלו אמורות להתבצע בפרק הזמן הקרוב, אשר הוערך על ידי נציגת המבקשת בכשלושה שבועות.

דין והכרעה:

אין מחלוקת בין הצדדים, כי תפיסת השעון ומכשיר הטלפון הנייד - הייתה כדין ובסמכות. אלא שההלכה הפסוקה מבהירה, כי לא הרי קיומה של עילת תפיסה כהרי המשך ההחזקה בתפוסים בידי המדינה. ר' למשל בש"פ 342/06 **לרגו עבודות עפר בע"מ נ' מדינת ישראל** (13.3.2006), שם נקבע כי:

"גם אם עשוי להתקיים מקור סמכות לתפיסת חפץ מלכתחילה, אין בכל מקרה עילה מתחייבת להמשך החזקתו בידי הרשות בטרם נסתיימו ההליכים המשפטיים, ועשויה לעלות השאלה האם נמצא אמצעי מידתי שיש בו כדי לאזן כראוי בין האינטרס הציבורי המבקש לשמור על פיקוח המדינה ביחס לחפץ, לבין זכותו של הפרט לממש את זכויותיו לגבי החפץ גם אם מימוש זה עשוי להיות כפוף למיגבלות."

ור' גם רע"פ 1792/99 גאלי נ' משטרת ישראל, פ"ד נג(3) 312.

לפיכך, וביחס לכל אחד מהתפוסים, נדרשת הכרעה בשתי שאלות: האחת, אם המשך החזקת התפוס משרת תכלית המשתלבת עם מקור סמכות התפיסה [דהיינו אחת התכליות המפורטות בסעיף 32 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש)]. ככל שהתשובה הראשונה לשאלה היא בחיוב, מתבקשת הכרעה בשאלה השניה: האם ניתן לשחרר את החפץ באופן ובתנאים ששישגו איזון מידתי בין תכלית התפיסה מחד ואת מימוש זכות הקניין, מאידך. מטבע הדברים, התשובה לשאלה זו מתמקדת בשאלת האפשרות להורות על שחרור התפוס בתנאים. שאלות אלו ייבחנו להלן, ביחס לכל אחד מהתפוסים בנפרד.

הטלפון הנייד:

אשר לשאלה הראשונה (קיומה של תכלית להמשך החזקת התפוס), לאחר עיון במסמכים מתוך תיק החקירה אשר הוצגו בפני, ניתן להשיב עליה בחיוב וללא כל קושי. עילת התפיסה של הטלפון הנייד היא לשם הבטחת האפשרות כי ניתן יהיה להגישו כראיה במהלך משפטו של המבקש ובמשפטם של אחרים המעורבים בפרשה. התכלית להמשך התפיסה, לפיכך, הינה ראייתית. תכלית זו שרירה וקיימת אף בשלב הנוכחי של החקירה. בנוסף, ולאור התעבות המארג הראייתי המתגבש נגד המבקש, יש להניח כי תכלית זו תמשיך ותעמוד על מכוונה גם בעתיד הנראה לעין.

אשר לשאלה השניה (קיומו של אמצעי מידתי לאיזון בין תכלית ההמשך התפיסה לזכות הקניין) - דעתי היא כי בשלב זה של ההליך, לא ניתן לבצע איזון כאמור באמצעים אשר פגיעתם בזכות הקניין פחותה. תשובה זו נעוצה בשני רבדים: **האחד**, כי עדיין קיים חשש לשיבוש הליכי חקירה. החזרת התפוס לידי המבקש תאפשר לו, למעשה, לקבל לידי כבר בשלב זה של החקירה, מסמכים ותיעוד אשר ייתכן ויש בהם כדי לסבכו [ולעניין זה ר' מסמכים מתוך תיק החקירה, אשר הוגשו לעיוני וסומנו על ידי 3/א-יב, השורות אשר סומנו על ידי בעט]. כעולה מדברי ב"כ המשיבה, לא כל החומר שהופק ממכשיר הטלפון של המבקש - הוטח בפניו בחקירה. משכך, הרי שהחשש לשיבוש החקירה - עדיין קיים. **השני**, עניינו באפשרות כי במהלך משפטו של המבקש, היה ויוגש נגדו כתב אישום, תבקש המשיבה להשתמש ולהגיש כראיה חלק מפלטי המחשב שהופקו ממכשיר הטלפון הנייד של המבקש. אמנם, המבקש הצהיר כי הוא מתחייב להסכים לקבילותם של אותם פלטי מחשב ולהגשתם כראיה, וכן כי לא יעלה במהלך משפטו טענה באשר לבדיקות שבוצעו או לא בוצעו במכשיר הטלפון. אולם בהצהרה זו אין די, שכן לא מן הנמנע כי פלטי המחשב שהופקו ממכשיר הטלפון הנייד של המבקש - ישמשו כראיה גם במשפטם של אחרים (אשר לא בטוח כלל אם זהות כולם ידועה למבקשת בשל זה), ואלו טרם נתנו את הסכמתם. מכל מקום, ברור כי אין בהסכמה זו של המבקש כדי להפיג את החשש לשיבוש הליכי החקירה.

אציין כי שיקול נוסף, במסגרת השיקולים הרלבנטיים, נוגע להתמשכות ההליך ולמשך הזמן בו מוחזק התפוס בידי המשטרה. לאלמנט הזמן בו מוחזק התפוס בידי המשטרה - ישנה משמעות באיזון השיקולים הנדרש (ר' למשל בש"פ 342/06 הנ"ל). בענייננו, המדובר במשך זמן סביר ומתון באופן יחסי.

בשים לב לאמור, הגעתי לכלל מסקנה כי לעת הזו, נוטה הכף לטובת המשך החזקת מכשיר הטלפון בידי המשיבה.

שעון היד:

בעניין זה, טוענת המשיבה כי תכלית התפיסה כפולה: ראייתית, לשם הצגת השעון כראיה במהלך משפטו של המבקש (ומעורבים אחרים); וכן הבטחת חילוט, בהתחשב באפשרות כי יתגבשו החשדות לפיהם השעון נרכש בכספי עבירה. המדובר בשתי תכליות השלובות זו בזו. שכן ככל שלא יתגבשו חשדות לפיהם השעון נרכש בכספי עבירה, אזי גם לא יעלה הצורך להציגו כראיה במשפטו של המבקש.

בהקשר זה יצוין כי ב"כ המשיבה הצהירה בהגנותה, כי לעת הזו, ממצאי החקירה לא מצביעים על כך שהשעון (שעלותו כמה עשרות אלפי ₪) נרכש בכספי עבירה. תמצית החשד הנמצא בבדיקת היחידה החוקרת פורט במסמך במ/2 שהוצג לעיוני. לא התרשמתי כי מדובר בחשד הנשען על רגלים איתנות, וככל שזהו החשד ביחס לשעון התפוס, בחלוף חודשים של חקירה סמויה וחודשיים של חקירה גלויה, הרי שניתן לומר כי מדובר בחשד בעלמא.

עם זאת, המשיבה הבהירה כי בכוונתה לבצע מספר (מצומצם) של פעולות חקירה, אשר יהיה בהם כדי לאשש או להפריך גם קיומו של חשד כאמור. פעולות אלו פורטו במסמך במ/1, ע' 3, סעיף 3.ב. דעתי היא כי יש מקום לאפשר למשיבה פרק זמן קצוב וקצר נוסף, במסגרתו תוכל להשלים את ביצוע הפעולות המפורטות בסעיף 3.ב. הנ"ל. ככל שפעולות אלו לא יבשילו ויעצימו את החשד - הרי שזכות הקניין של המבקש תגבר ותכריע את הכף לטובת החזרת השעון לידי המבקש.

סוף דבר:

לעת הזו, קיימים טעם ותכלית בהותרת מכשיר הטלפון כשהוא תפוס בידי היחידה החוקרת. מסקנתי היא כי לא ניתן בשלב זה להורות על שחרור התפוס בתנאים. משכך, הבקשה להחזרת תפוס ככל שהיא נוגעת למכשיר הטלפון - נדחית.

הגעתי למסקנה שונה בכל הנוגע לשעון היד שנתפס מאת המבקש. בשלב זה, אף בתום חקירה מסועפת ואינטנסיבית, לא הונחה בפני תשתית המלמדת על חשד ממשי ולפיו השעון נרכש בכספי עבירה. לאור העובדה כי המשיבה מעוניינת לבצע מספר מצומצם נוסף של פעולות חקירה בעניין זה - אני מורה כי השעון יוחזר לידי המבקש עד ולא יאוחר מיום ב', **1.5.17**. ככל שפעולות החקירה שתבצע המשיבה יבססו קיומו של חשד סביר לפיו השעון נרכש בכספי עבירה - תוכל לפנות בבקשה מתאימה לבית המשפט, לא יאוחר מהמועד הנ"ל, בבקשה להאריך את המועד להותרת השעון התפוס בידה. לבקשה זו, ככל שתוגש, יצורף דו"ח (לעיון ביהמ"ש) המפרט את הראיות המבססות את החשד האמור. במצב דברים שכזה תינתן החלטה משלימה, ללא צורך בקביעת דיון נוסף.

המזכירות תעביר את העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ח' ניסן תשע"ז, 04 אפריל 2017, בהעדר הצדדים.

